

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/67/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116207350
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8116207350.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a Mgr. Miloša Koleka v spore žalobcu: X. V., nar. X.X.XXXX, bytom N. XXX, zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35807598, o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 11C/121/2016-43 zo dňa 28.10.2016 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 184 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne od 27.4.2016 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Určil, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX z 5.8.2011 uvedená vo všeobecných obchodných podmienkach - bod 11 v znení: „Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné 2/3 zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou“ v časti týkajúcej sa 2/3 poplatku je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že sporný poplatok nie je vylúčený zo súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok v zmysle § 53 ods. 1 OZ, pretože nepredstavuje hlavný predmet plnenia. Poukázal na rozsudok Caja de Ahorrosy Monte de Piedad de Madrid, EÚ:C:2010:309, bod 34. Vylúčenie spod súdnej kontroly nie je samotná cena, ale primeranosť ceny na jednej strane a tovaru a služieb na druhej strane ako protiplnenie. Poukázal na rozsudok Európskeho súdu C-26/13 zo dňa 30.4.2014. Podmienky týkajúce sa protihodnoty, ktorú dlhuje spotrebiteľ veriteľovi alebo ktorá má vplyv na skutočnú cenu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť veriteľovi, teda v zásade nepatria do tejto druhej kategórie podmienok vylučujúcich súdnu kontrolu, s výnimkou otázky, či je výška protihodnoty alebo cena, ktorá je dohodnutá v zmluve, primeraná službe veriteľa (rozsudok Európskeho súdu C-143/13 z 26.2.2015). V danom prípade súd neskúmal administratívny poplatok z pohľadu primeranosti jeho výšky, ale skúmal jeho charakter v intenciách posúdenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, teda či spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zo zmluvy ani z VOP pritom nevyplýva, za čo vlastne sa tento poplatok platí, preto absentuje požiadavka jeho určitosti. Pri spotrebiteľských úveroch je pritom nevyhnutné, aby dohodnutými poplatkami sa platilo za skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. V tejto súvislosti súd poukázal na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe sp.zn. AZ17U 192/2010 zo dňa 3.5.2010. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je

spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie. Nakoniec je možné poukázať aj na aktuálnu právnu úpravu Občianskeho zákonníka v znení jeho novely účinnej od 13.6.2014, kde v § 53 ods. 4 bol doplnený o ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky a konkrétne pod písm. t/ bola uvedená zmluvná podmienka, ktorá požaduje od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa. Súdu je z jeho činnosti známe, že v úverových zmluvách žalovaného sa výška administratívneho poplatku odvíja od výšky úveru. Napríklad pod sp.zn. 11C/23/2016 zistil, že pri úvere 350 Eur poplatok činil sumu 230,66 Eur, v spise vedenom pod sp.zn. 11C/110/2016 pri úvere 500 Eur poplatok činil 484 Eur. Poplatok, ktorý mal pokryť náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere však nemôže byť ovplyvnený výškou úveru a to vedie k záveru o tom, že žalovaný týmto pomerne sofistikovaným spôsobom sa snažil opticky vyvolať dojem nižšej úrokovej sadzby, aj keď v skutočnosti administratívny poplatok predstavuje 96% z úveru. Splatnosť úveru pritom bola dohodnutá na jeden rok. Takáto sadzba potom 6 - násobne prevýšila priemernú úrokovú sadzbu obdobných úverov v bankách, keď podľa internetovej stránky NBS v auguste 2011 pri spotrebiteľskom úvere od 1 do 5 rokov činila priemerná úroková sadzba 15,10 % p.a. Išlo teda nepochybne o dohodu o úrokoch v rozpore s dobrými mravmi, čo spôsobilo jej neplatnosť zo zákona s poukazom na ust. § 39 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľ by teda mal platiť administratívny poplatok za dodané skutočné plnenie, tento musí byť určitý a v primeranej výške. Ak nie sú splnené tieto požiadavky, spôsobuje to značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a ide tak o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Preto súd prvej inštancie sa nestotožnil s argumentom žalovaného o tom, že sa nejedná o spotrebiteľskú zmluvu, keďže žalovaný má nepochybne postavenie dodávateľa a žalobca postavenie spotrebiteľa. Definícia spotrebiteľa v danom zákone č. 129/2010 Z.z. je totiž iná ako v Občianskom zákonníku. Hoci v konkrétnom prípade žalovaný vyznačil v úverovej zmluve ako účel poskytnutia úveru výkon povolania žalobcu, súd mal za preukázané, že tento údaj vyznačil svojvoľne, keďže žalobca už v tom čase bol invalidným dôchodcom a nevykonával žiadne povolanie. Tým sa len potvrdili nekalé obchodné praktiky žalovaného, na ktoré už v minulosti upozornila vo svojom liste aj Európska komisia Slovenskú republiku. Rovnako v tejto súvislosti možno poukázať aj na rozhodnutie Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie sp. zn. SK/0755/99/2012 a SK/0756/99/2012 z 27.5.2013, ktorým udelil žalovanému pokutu 30.000 Eur z dôvodu nekalých obchodných praktík. Pokiaľ ide o námietku premlčania, súd prvej inštancie dospel k záveru, že pre začiatok behu subjektívnej premlčacej lehoty sa vyžaduje skutočná a nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bol získaný majetkový prospech a o tom, kto ho získal. Nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o tom dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti skôr. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu 2Cz 35/77. Žalobca sa dozvedel o tom, že plnil viac, ako podľa zákona mal, čo preukázal prehlásením Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS až v marci 2016 a tak dvojiročná subjektívna premlčacia lehota mu uplynie až v marci 2018. V danom prípade však možno vychádzať z desaťročnej premlčacej lehoty, keďže žalovaný má v predmete činnosti poskytovanie úverov a preto sa vyžaduje, aby dodržiaval príslušné právne normy, ktoré sa vzťahujú na ich poskytnutie. Pokiaľ v úverovej zmluve neuviedol obligatórne náležitosti, ktoré sú v citovanom rozsudku napriek tomu, že si musel byť vedomý, že ide o spotrebiteľa a nebude môcť od žalobcu požiadať úroky a iné poplatky a v prípade, že to tak urobí, bol si vedomý zákonnou sankciou. Minimálne na jeho strane išlo o nepriami úmysel získať majetkový prospech. Keďže posledné úhrady boli vykonané 20.2.2012 a 17.4.2012, desaťročná lehota plynutie až do roku 2022. Poukázal na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Prešove v obdobných právnych veciach, napríklad 7Co/84/2011, 3Co/41/2012, 2Co/9/2012.

3. Úrok z omeškania odôvodnil ust. § 517 ods. 1, 2 OZ a § 563 OZ, § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Zb. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 262 od.s 1 a § 255 ods. 1 CSP.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Poukázal na to, že ide o uzavretú zmluvu nepomenovanú medzi účastníkmi konania podľa Obchodného zákonníka. Žalobca prehlásil, že poskytnuté finančné prostriedky použije na výkon povolania. Z toho dôvodu nie je možné ani aplikovať rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie, na ktoré poukázal súd prvej inštancie. Ďalej tiež odôvodnil, že v čase uzavretia zmluvy neexistoval a nebol účinný žiaden všeobecný záväzný predpis, kde by bola stanovená maximálne prípustná výška úrokov za poskytnutie finančných prostriedkov. Za meritko bola považovaná odplata obvykle požadovaná na finančnom trhu, t.j. nielen bankami ale aj inými účastníkmi finančného trhu. Je logické, že s ohľadom na výrazne vyššie podnikateľské riziko sú úroky požadované týmito nebankovými veriteľmi vyššie ako obvyklé bankové úroky. Musia sa zobrať do úvahy obdobné podnikateľské subjekty, ktoré poskytujú krátkodobé úvery v porovnaní so žalovaným. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline 5C/159/2012, Krajského súdu v

Banskej Bystrici 14Co/1553/2014. Preto navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

6. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd podľa ust. § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „odvolací súd“ a „CSP“) prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 378 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dôsledným spôsobom zistil skutkový stav a vec aj správne právne posúdil. Na týchto skutkových zisteniach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

7. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom od 1.1.2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods. 1 OZ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

11. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

12. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

13. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa § 298 ods. 1 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

15. Podľa § 298 ods. 2 CSP ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

16. Strany uzavreli dňa 5.8.2011 formou predtlaču písomnú úverovú pod č. 802200192. Žalovaný ňou poskytol žalobcovi úver vo výške 600 Eur za poplatok 576 Eur, ktorý žalobca sa zaviazal uhradiť 12 mesačnými splátkami po 98 Eur počnúc dňom 22.8.2011. Celkovo sa zaviazal zaplatiť žalovanému 1.176 Eur. V zmluve je krížikom vyznačené, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania.

17. Žalobca v súvislosti s týmto vyznačeným účelom poskytnutého úveru uviedol, že údaj nezodpovedá skutočnosti. Zástupcovi žalovaného neuviedol na aký účel peniaze potrebuje, pretože nikto sa ho na to nepýtal. Uviedol, že všetky údaje vo formulári vypísal spomínaný zástupca žalovaného, ktorý svojvoľne vyznačil spomínaný účel úveru a v tejto súvislosti žalobca zdôraznil, že v 80. rokoch mal ťažký úraz hlavy, preto trpí na psychiatrickú diagnózu a je na úplnom invalidnom dôchodku. Rozhodne teda v čase poskytnutia úveru nebol zamestnaný. Vo svojej výpovedi uviedol aj to, že o bezdôvodnom obohatení žalovaného sa dozvedel od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, aj keď nevedel uviesť kedy to bolo a to vzhľadom na to, že trpí na výpadky pamäti.

18. Ako prílohu žaloby žalobca pripojil prehlásenie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 23.3.2016, v ktorom sa uvádza, že žalobca sa obrátil na nich za účelom porady ohľadom úverov od nebankových subjektov a podklady týkajúce sa úveru od žalovanej spoločnosti predložil 23.3.2016, kedy bol spomínaným združením aj informovaný o potrebných náležitostiach zmluvy, o neprimeraných odplatách a úrokoch a tiež so slovenskou a európskou judikatúrou týkajúcej sa neprijateľných zmluvných podmienok.

19. Podľa prehľadu o splátkach (č.l. 6) žalobca celkovo z úveru zaplatil 8 splátok po 98 Eur, teda úhrne 784 eur a posledné dve splátky po 98 Eur zaplatil 20.2.2012 a 17.4.2012.

20. Vo veci nie je možné stotožniť sa s tvrdením, podľa ktorého uzatvorená zmluva o úvere nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravoval Občiansky zákonník účinný v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 52. Podľa tohto ustanovenia spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Obdobným spôsobom bola osoba spotrebiteľa definovaná v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere.

22. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalovaným túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné obchodné podmienky úveru, ktoré žalobca ovplyvniť nemohol, nakoľko boli už vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov. Žalovaný má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo žalovaným preukázané, aby úver poskytol žalobcovi za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti tohto účastníka. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy má v prípade pochybností dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter musí byť preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže v žiadnom prípade byť len všeobecný nič nehovoriaci údaj o poskytnutí úveru na výkon povolania, zamestnania, resp. podnikania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis má výkon povolania, zamestnania, resp. podnikania s uzatvorením konkrétnej zmluvy a či dlžník pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Túto dôkaznú povinnosť si žalovaný nesplnil, čo má na posudzovanie právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi rovnaký vplyv, ako keby v zmluve účel uzatvorenia uvedený nebol.

23. Dôkazom opaku nemôže byť ani žalovaným vopred pretlačené prehlásenie dlžníka obsiahnuté v samotnej formulárovej zmluve o úvere o poskytnutí finančných prostriedkov na výkon povolania. Žalobca v priebehu konania dostatočne zrozumiteľne a logicky vysvetlil, že ako živnostník podnikajúci v oblasti stavebných prác nemal žiaden dôvod poskytnuté finančné prostriedky použiť na podnikanie. Úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere zo dňa 3.12.2012 bol použitý na splatenie skôr poskytnutého úveru vo výške 2.000 eur, ktorý vzal pre potreby svojej domácnosti. Dôkazom o poskytnutí úveru žalobcovi vo výške 2.000 eur je zmluva o úvere uzatvorená medzi účastníkmi dňa 6.12.2011 (čl. 64 spisu). Tvrdeniu žalobu o použití poskytnutej sumy 350 eur na splatenie skôr poskytnutého úveru pre potreby domácnosti aj vzhľadom na časovú následnosť týchto dvoch zmlúv o úvere nemá dôvod neuveriť ani odvolací súd. Spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere bol teda bez akýchkoľvek pochybností preukázaný.

24. Pokiaľ ide o poplatok za poskytnutie peňažných prostriedkov, 1/3 z neho mala predstavovať dohodnutý úrok a zvyšné 2/3 zahŕňali ničím nešpecifikované náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Takáto špecifikácia nákladov je neurčitá a teda neumožňujúca podrobiť uvedené dojednanie súdnej kontrole z hľadiska prijateľnosti dohodnutej zmluvnej podmienky. Základnou podmienkou platnosti právneho úkonu vyžadovanou ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka je jeho určitosť. Nedostatok určitosti spôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu.

25. Okrem toho zmluva o úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru sú listiny formulárové, používané žalovaným pri uzatváraní úverových zmlúv s množstvom ďalších spotrebiteľov. Na predtlačení tlačivách sa menia len údaje o spotrebiteľoch a výške poskytnutého úveru. Za takejto situácie výška nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy mala byť v zásade rovnaká a nie meniť sa v závislosti od výšky poskytnutého úveru. Ak žalovaný výšku týchto nákladov odvádza od výšky úveru, je zrejme, že týmto dojednaním len sledoval ďalšie navýšenie odplaty za poskytnutie úveru s cieľom vyhnúť sa kontrole jej primeranosti, čo rozhodne nemožno hodnotiť ako konanie v súlade s dobrými mravmi.

26. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi v čase uzatvorenia zmluvy bol obsiahnutý v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ust. § 4 ods. 8 tohto právneho predpisu predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

27. Dôsledkom prijatia plnenia bez právneho dôvodu je vznik povinnosti žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie v zmysle zásad uvedených v ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca z titulu poskytnutého úveru mal žalovanému vrátiť len istinu 600 eur. Celkovo však žalobca zaplatil čiastku 784 eur a preto rozdiel medzi touto sumou a istinou úveru vo výške 184 eur predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného, ktoré musí žalobcovi vydať.

28. Vo vzťahu k výroku o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky je potrebné dodať, že už v inom konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11C/42/2012 bola táto podmienka určená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Stalo sa tak rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 13.9.2013 č.k. 11C/42/2012 - 46 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.8.2014 č.k. 5Co/219/2013 - 91. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

29. Vychádzajú z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 CSP rozsudok, s výnimkou nenapadnutého výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ako vecne správny potvrdil.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalobcovi v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

31. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).